

DIOSCORIDES

ἢ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένη Ἀφροδίτη
 σύνθρηνος μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὄρης.
 πάντη, πότνια, χαίρε θεοῖς ἴσα· σὰς γὰρ ἀοιδὰς
 ἀθανάτας ἔχομεν νῦν ἔτι θυγατέρας.

10

2835

XIX

Σμερδίῃ ὦ ἐπὶ Θρηκὶ τακεῖς καὶ ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν,
 κώμου καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,
 τερπνότατ' ὦ Μούσησιν Ἀνάκρεον, ὦ 'πὶ Βαθύλλῳ
 χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας,
 αὐτόματά τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἀκρήτου
 κῆκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβροσίου,
 αὐτόματοι δὲ φέροιεν ἴον τὸ φιλέσπερον ἄνθος
 κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοιτο δρόσω,
 ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς οἰνωμένος ἀβρὰ χορεύσης
 βεβληκῶς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλην.

5

2840

10

2845

XX

Θέσπις ὄδε, τραγικὴν ὅς ἀνέπλασα πρῶτος ἀοιδὴν
 κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,
 Βάκχος ὅτε † τριθῦν κατάγοι χορὸν ᾧ τράγος ἀθλων†
 χῶπτικὸς ἦν σύκων ἄρριχος ἀθλον ἔτι·
 οἱ δὲ μεταπλάσσουσι νέοι τάδε· μυρίος αἰὼν
 πολλὰ προσευρήσει χᾶτερα, τὰμὰ δ' ἐμά.

5

2850